

Predica de la Zürich

Duminică, 29 aprilie 2018, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Tes. 5:1-24, 28**: „*Cât despre vremi și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: «Pace și liniște!» atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare.*

Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji. Căci, cei ce dorm, dorm noaptea; și, cei ce se îmbată, se îmbată noaptea. Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei, și să avem drept coif nădejdea mântuirii. Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să câpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El. De aceea mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr.

Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul și care vă sfătuiesc. Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor. Trăiți în pace între voi. Vă rugăm, de asemenea, fraților, să muștrați pe cei ce trăiesc în neorânduială; să îmbărbătați pe cei deznădăjduiți; să sprijiniți pe cei slabi, să fiți răbdători cu toți. Luați seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău; ci căutați totdeauna să faceți ce este bine atât între voi, cât și față de toți.

Bucurați-vă întotdeauna. Rugați-vă neîncetat. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui

Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi. Nu stingeți Duhul. Nu disprețuiți prorociile. Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun. Feriți-vă de orice se pare rău. Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta...Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin”.

Îi mulțumim Domnului pentru cântările pe care le-am auzit și cântat și pentru Cuvântul care a fost citit. Acum ne aflăm în prezența Domnului ca să ne trăim pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Doresc să le spun bun venit tuturor celor ce ne-au vizitat. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei ce sunt astăzi aici și pe toți care sunt în legătură directă și ascultă. Fie ca toți traducătorii să fie binecuvântați. Dumnezeu S-a îngrijit ca ultimul mesaj să ajungă la toate popoarele și limbile. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima și pentru faptul că peste tot se traduce și că toți de pe întregul pământ au posibilitatea să asculte vestirea. După ultima călătorie în Canada, fratele Andrei mi-a scris: „Scump frate Frank, să nu uiți niciodată că noi credem cu tărie că toți aleșii lui Dumnezeu în acest sfârșit al veacurilor sunt în legătură cu slujba pe care Domnul ți-a dat-o ție; zilnic ne rugăm pentru tine. Te rog salută-i pe toți din Zürich și Krefeld”. În ultima călătorie din Canada au avut loc adunări puternice. S-au adunat peste o mie de persoane. Au venit frați chiar și din Statele Unite ca să asculte Cuvântul Domnului.

Voi știți că peste tot sunt diferite învățături și răstălmăciri. Dar frații care sunt din Dumnezeu nu vorbesc de nimic altceva decât de ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Nicio singură răstălmăcire, nicio singură interpretare, nicio explicație, ci ei lasă Cuvântul așa cum este scris. În prima cântare a corului am auzit despre ce este vorba. Inimă lângă inimă, uniți împreună căutam odihna lui Dumnezeu. Scumpi frați și surori, necazul mare este că întreaga creștinătate, toate religiile, toți vorbesc de unitate, unitate, unitate. Dar despre ce unitate vorbesc ei? În Ioan 17:23 Domnul nostru a spus: „Tată, Tu în Mine, Eu în ei, pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una”. Nu o unitate

religioasă, nu o unitate politică, ci una cu Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Nu dorim să intrăm în cercetarea istoriei, dar toți am aflat ceea ce s-a petrecut în cel de-al doilea Consiliu al Vaticanului din decembrie 1965. La sfârșit, cele două biserici (romano-catolică și ortodoxă care s-au despărțit în anul 1054) au semnat un tratat în decembrie 1965 prin care au convenit că se vor întoarce la unitatea de dinainte pe care au întrerupt-o atunci și au provocat „Marea schismă”. De atunci este vorba doar de unitate, unitate în diversitate. Dar Dumnezeu are unitatea Lui cu poporul Său: una în Cuvânt, una în Duh, una în gloata răscumpărată prin Sânge. Născuți din nou la o nădejde vie, într-o legătură cu Dumnezeu prin Cuvânt și Duh. Nicio învățătură străină, ci doar să credem așa cum zice Scriptura.

În aceste zile trăim foarte multe lucruri. În mod deosebit în legătură cu Israel. Au trecut 70 de ani de când există statul Israel. Dumnezeu a dăruit har. Așa cum a făgăduit El prin toți prorocii din Vechiul Testament, la sfârșitul zilelor El va aduna poporul Său care a fost împrăștiat în toate popoarele și limbile și îi va duce înapoi în țara lor, în odihnă. Până astăzi nu este liniște și odihnă, dar va sosi și ziua aceea. Domnul are ultimul Cuvânt. Se va împlini că Domnul va stăpâni din Sion. Am putea spune multe lucruri în acest context. Eu personal și noi toți care am trăit aceasta, purtăm o mare durere pentru Israel, dacă ne gândim în mod deosebit la ceea ce s-a întâmplat în timpul celui de-al Treilea Reich. Am aici un tabel în care este notat că iudei din douăzeci și două de țări au fost deportați în lagărele de exterminare. Dacă te uiți pe acest tabel și apoi te gândești că șase milioane de oameni au fost uciși, bărbați, femei, bătrâni, copii... Dar apoi Domnul a descoperit scumpului nostru frate Branham că acești martiri erau aceia din pecetea a cincea care strigă răzbunare; iar lor le este spus să mai aibă răbdare până când se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor care vor fi omorâți ca și ei. Nu vom intra în toate aceste amănunte, dar vedem că Dumnezeu S-a îngrijit ca prorocia biblică să se îplinească în fața ochilor noștri. Noi ne bucurăm cu Israelul și-l binecuvântăm în Numele Domnului.

Încă un lucru care îmi merge foarte mult la inimă. În ultima publicație a revistei „Der Spiegel” Dumnezeu este prezentat ca Dumnezeul islamului cu semiluna; dincoace este prezentat Dumnezeul creștinilor cu crucea, și Dumnezeul iudeilor cu steaua lui David. Iar ceea ce este scris și spus te rupe în bucăți. Cât de mulțumitori putem fi că Dumnezeu ni S-a descoperit personal în Isus Hristos, Domnul nostru! Cât de mulțumitori putem fi! Noi n-avem nevoie de un Talmud din Ierusalim, n-avem nevoie de un Talmud babilonian, n-avem nevoie de Ghemara, n-avem nevoie de nicio astfel de carte. Avem nevoie de o singură Carte, Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în vecii.

Am putea citi din Romani 11 unde este scris că Dumnezeu i-a binecuvântat pe cei ce au crezut. Iar pe cei ce n-au crezut i-a împietrit. Din pricina necredinței, ramurile firești, naturale, au fost rupte pentru ca ramurile de măslin sălbatic să fie altoite. Necredința ne desparte de Dumnezeu. Credința ne leagă cu Dumnezeu. Domnul nostru a spus: „*Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura*” (Ioan 7:38). Însărcinarea noastră înaintea revenirii lui Hristos este să aducem ultimul mesaj poporului lui Dumnezeu și să spunem că înaintea revenirii Domnului nostru totul trebuie să fie reșezat în starea originală. Un Domn, o credință, un botez. Înapoi la temelia originală, înapoi la învățătura apostolilor, totul adus înapoi în starea originală înaintea lui Dumnezeu! Să ieșim afară din încurcătura robiei babiloniene, înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt. Putem să-I mulțumim Domnului din inimă pentru că noi trăim acum și putem trăi totul în mod personal, văzând Cuvântul lui Dumnezeu împlinindu-se în fața ochilor noștri.

Prin tot ceea ce se întâmplă acum noi vedem clar și deslușit că sfârșitul este aproape. Dar tocmai pentru că „Sfârșitul este aproape”, de aceea vegheați și fiți treji în toate lucrurile! Cu cât sfârșitul se apropie cu atât să fim mai treji și mai veghetori. Să rămânem echilibrați în toate lucrurile, să rămânem cu ambele picioare pe pământ, dar în inima noastră să fim într-o legătură interioară cu Dumnezeul nostru. Așa cum am auzit în Cuvântul din introducere, Pavel a încheiat această epistolă cu revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Este minunat să vezi că revenirea Domnului nostru Isus

Hristos a fost tema principală. Noi am citit împreună din 1 Tes. 5 unde este o întregă predică pe care ne-a lăsat-o Pavel. Apoi el a încheiat cu cuvintele: „*Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin* („în interiorul interiorului vostru” – lb. germ.); *și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos*” (1 Tes. 5:23).

Scumpi frați și surori, aceasta este și tema noastră principală. Eu vă spun și de ce. Pentru că în 11 iunie 1933, în jurul amiezii, către ora 14, în fața a trei mii de martori, din norul supranatural, scumpului nostru frate Branham i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergeă prima venire a lui Hristos, la fel vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos.” – Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. O însărcinare directă de la Dumnezeu în legătură cu chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă a Domnului pentru ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Vă rog gândiți-vă o clipă la aceasta: Domnul Dumnezeu S-a coborât în norul supranatural care a fost vizibil pentru peste trei mii de oameni și deasupra fratelui Branham s-a auzit un vâjâit, iar apoi i-a fost dată această însărcinare divină că el va fi trimis cu un mesaj care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Pe cât de sigur a avut Ioan Botezătorul un mesaj înaintea primei veniri a lui Hristos, pe atât de sigur avem noi acum mesajul lui Dumnezeu, adresat poporului lui Dumnezeu, cu însărcinarea divină ca înaintea revenirii lui Hristos să spunem poporului lui Dumnezeu: întoarceți-vă înapoi la Dumnezeu! Întoarceți-vă la Cuvânt și lăsați-vă introduși în voia lui Dumnezeu. Pentru că așa trebuie să se întâmple prin har. Nicio cale proprie, nicio voie proprie. Tu singur Doamne, să hotărăști! Să nu mai ai nicio învățătură proprie, nimic străin. Ci totul să fie făcut de Dumnezeu, prin har.

Câteva versete biblice în legătură cu ceea ce a spus Petru referitor la revenirea Domnului. 1 Pet. 1:2: „*Către cei aleși după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul...*”. Noi suntem aleși după știința mai dinainte a lui Dumnezeu. „*prin sfințirea lucrată de Duhul spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos*”. Ambele: ascultarea și stropirea cu sângele

lui Isus Hristos. Cât de des am spus că credința și ascultarea aparțin împreună. De aceea Domnul nostru a spus: „*Cine crede așa cum zice Scriptura*”. De aceea în Mar. 16:16 este scris: „*Cine va crede și se va boteza...*”. Dar ce este cu cel ce spune că crede dar refuză să se boteze biblic? Atunci el rămâne neascultător. La ce îi ajută credința lui dacă nu este în legătură cu ascultarea? De aceea Domnul nostru a completat și a spus: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*”.

Cuvântul din 1 Pet. 1:2 le este adresat celor aleși care, prin sfințirea lucrată de Duhul lui Dumnezeu, vor fi pregătiți la revenirea lui Isus Hristos. Citim mai departe de la vers. 3: „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie*”.

Scumpi frați și surori, permiteți-mi să pun întrebarea următoare: poți crede din toată inima că tu ești născut din nou? Că ai primit cadou de la Dumnezeu o viață nouă? Noi încă mai suntem în acest trup în care mai avem de trecut prin încercări. Dar Dumnezeu a pus în noi viața nouă. Pe cât de sigur am acceptat și primit noi Cuvântul Lui ca sămânță, pe atât de sigur sămânța Lui, care este Cuvântul Său care a fost însămânțat în noi, a zămislit în noi viața nouă prin Duhul lui Dumnezeu, prin har. Crede-o, primește-o și mulțumește-I Domnului pentru aceasta. Tu nici n-ai putea crede ce spune Scriptura dacă Dumnezeu n-ar fi pus această viață nouă în tine. Fii mulțumitor lui Dumnezeu.

Citim mai departe de la vers. 5: „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!*”.

Dragi frați și surori, acum două mii de ani Petru, apostolii au scris prin Duhul lui Dumnezeu aceste lucruri pe care noi astăzi le putem vesti cu voce tare și deslușit. Într-un articol niște domni au scris că „Biblia este o carte veche moartă de mii de ani. Avem nevoie de ceva nou!” Nu, nu! Noi avem nevoie de Dumnezeu, avem nevoie de Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Atât de sigur cum aici este scris

despre mântuirea gata să fie descoperită în vremea de sfârșit. Noi am ajuns în timpul sfârșitului. Ultimul mesaj ajunge la marginile pământului. Când am auzit că și în Coreea de Nord lucrurile încep să devină normale, mi-am amintit de cuvintele pe care mi le-a spus fratele Luckram: „În regiunea noastră a mai rămas doar Coreea de Nord”. Dar și acolo ușile sunt deschise acum. Dumnezeu Se îngrijește de tot pentru ca Cuvântul să ajungă la toate popoarele și limbile și în ultima perioadă din vremea sfârșitului să fie descoperit. Noi am recunoscut ceasul, timpul, mesajul și mesagerul și convinși putem da mai departe ceea ce ne-a încredințat Domnul.

Acum citim în mod deosebit 1 Pet. 1:9: *„pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre”*. Citim vers. 7: *„pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc...”*. Credința noastră trebuie încercată ca să se vadă cât de sinceră și adevărată este credința noastră. *„Pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, și care totuși este încercat prin foc...”*. Aici din nou avem ceva despre descoperirea lui Isus Hristos. *„...să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos”*. Sunt puternice aceste lucruri scrise aici, iar noi le putem crede din toată inima și din tot sufletul.

Haideți să mergem la 2 Petru unde avem niște îndemnuri foarte puternice. Din 2 Pet. 1 citim versetul pe care îl putem citi de fiecare dată: *„În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și revenirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui”* (vers. 16). Din nou întâlnim exprimarea *„În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și revenirea Domnului nostru Isus Hristos”*. Apoi citim vers. 20: *„Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură („nu permite o interpretare proprie” – lb. germ.)”*. Nicio singură interpretare, nu! Fiecare prorocie, fiecare făgăduință se revarsă în împlinire, în realitate.

Scumpi frați și surori, în toate lucrurile putem rămâne treji, să ne încredem în Domnul din toată inima, să credem ceea ce a hotărât El

pentru noi, pentru această perioadă de timp: chemarea afară, separarea, curățirea, așa cum a prorocit Daniel: „*Atunci mulți vor fi separați, curățați, albiți și lămuriiți*” (Dan. 12:10). Așa cum am citit: „*curățați ca aurul care piere și care totuși este încercat prin foc*” (1Pet. 1:7). Și dacă unele încercări vin asupra noastră atunci să vină. Dumnezeu va permite să vină peste noi doar acele lucruri prin care El poate să activeze în noi o și mai mare apropiere de Domnul, ca noi să ne punem toată încrederea în El. Și să știm că El nu va lăsa de rușine pe niciunul care și-a pus încrederea în El.

Voi știți că eu niciodată nu critic pe nimeni, ci doar port durerea. Dar dacă ne gândim cum sunt răspândite toate răstălmăcirile și interpretările care sunt și în cadrul așa zisului mesaj pe pământ...Dragi frați și surori, nu ajuta la nimic datul din cap; este o durere adâncă. Despre aceasta poate voi scrie cândva. Cu atât mai mulțumitori putem fi că putem crede din inimă numai ceea ce este scris în Scriptură. Aceasta a fost însărcinarea divină a fratelui Branham: să ne aducă înapoi la Dumnezeu, la Cuvânt, la început, la învățătura apostolilor. Nu la diferitele răstălmăcirii și interpretări care sunt răspândite.

Permiteți-mi să spun aceasta cu mare dragoste. Fecioarele înțelepte nu vor cădea în nicio interpretare, în nicio răstălmăcire. Ele vor verifica totul cu Cuvântul lui Dumnezeu și doar dacă este scris în Cuvântul lui Dumnezeu o vor primi. Fecioarele neînțelepte vor crede răstălmăcirile. Dar adevărații copii ai lui Dumnezeu vor fi străpunși de Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, ei trăiesc în Cuvânt și Cuvântul trăiește în ei. Pentru ca toți să știe ce doresc să spun, avem puternicul Cuvânt din Filip. 1:6, unde este scris că El care a început în noi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos, astfel că vom fi gata pentru ziua glorioasă și strălucită a revenirii Lui.

Citim minunatele cuvinte din Filip. 3:15: „*Gândul acesta, dar, să ne însuflețească pe toți, care suntem desăvârșiți...*”. Gândul acesta, dar, să ne însuflețească pe toți care suntem conștienți de țintă, noi care nu ne lăsăm clătinați încoace și încolo de orice vânt, noi care avem ținta în fața ochilor: să fim pregătiți la revenirea Domnului nostru Isus

Hristos. Citim direct vers. 14: „*alerg spre țintă* („vânez/urmăresc ținta pe care o am totdeauna înaintea ochilor mei” – lb. germ.), *pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus*”. Vrem să fim biruitori, o gloată biruitoare, învingătoare. Cel ce va birui va moșteni toate aceste lucruri făgăduite.

Citesc încă o dată vers.: „*alerg spre țintă* („vânez/urmăresc ținta pe care o am totdeauna înaintea ochilor mei” – lb. germ.), *pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus*” (vers. 14). Nu doar chemat. Ci chemat de Dumnezeu. Pavel, care a avut ținta înaintea ochilor săi, a putut scrie: „*nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați*” (1 Cor. 15:51).

Apoi Fil. 3:15: „*Așadar noi toți care suntem conștienți de țintă...*”. Ești tu un om conștient de țintă? Știi tu în Cine crezi? Știi ceea ce crezi? Ai tu ținta totdeauna în fața ochilor tăi? Ești tu în interiorul tău într-o legătură cu Domnul Dumnezeu? Vrei cu adevărat să ai parte de răpire? Spuneți un „Amin”. Aceasta este ținta noastră: să avem parte de răpire.

Noi toți care suntem conștienți de țintă dorim să ne canalizăm simțurile în această direcție. Citim încă o dată vers. 15: „*Gândul acesta, dar, să ne însuflețească pe toți, care suntem conștienți de țintă; și dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință*”. Dacă ceva încă nu vă este luminat și nu vă este prea clar, claritatea o veți primi în prezența lui Dumnezeu, în adunare, acolo unde Cuvântul este vestit; acolo primim claritatea asupra tuturor amănuntelor unde înainte n-am avut claritate.

Scumpei frați și surori, eu sunt convins că din fiecare adunare putem lua ceva cu noi. Nu cumva să fi venit doar așa și să plecăm tot așa cum am venit. Ci prin credință noi să fim mângâiați, îmbărbătați, întăriți, zidiți prin harul și puterea lui Dumnezeu. Este puternic că Domnul ne-a pus această țintă în fața ochilor și noi o vom ajunge prin har, atât de sigur cum a dat El făgăduința. Fratele Baumgartner a citit din 1 Tes. 5:23 că duhul, sufletul și trupul nostru vor fi păzite întregi la revenirea Lui. Așa este scris și așa va fi. Domnul Dumnezeu ne va păzi și noi vom vedea ceea ce am crezut.

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi. Pentru noi Ef. 2:20 este un Cuvânt bine cunoscut, dar îl putem citi de fiecare dată: „*fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos*”. Apoi, printr-un singur Duh, botezați într-un singur Trup. Inimă cu inimă, uniți împreună, căutăm odihna lui Dumnezeu. Poporului lui Dumnezeu îi este pregătită o odihnă.

Dragi frați și surori, s-o spunem clar și deslușit: prorocia biblică se împlinește în timpul nostru. Să amintim încă o dată Israelul. El care a împrăștiat Israelul îl adună din nou și îi lasă să trăiască în moștenirea lor. Dacă luăm împreună toate făgăduințele din Deuteronom, Isaia, Ieremia, Ezechiel este minunat cum a scris Dumnezeu istoria dinainte, pentru că Dumnezeu a cunoscut sfârșitul înaintea începutului. El știe exact cum se va derula totul până când Domnul Își va proclama stăpânirea. Dar mai înainte Biserica dintre națiuni trebuie chemată afară. Dragi frați și surori, cine s-ar fi gândit la așa ceva acum zece, douăzeci de ani, că atunci când este ținută o predică în Zürich sau în altă parte, toți din toate popoarele pot asculta și urmări vestirea? Fie ca și astăzi toți din toate popoarele și limbile să fie binecuvântați, în Est și Vest, în Sud și Nord. Fie ca toți traducătorii să fie binecuvântați. Fie ca toți purtătorii Cuvântului să fie binecuvântați. Fie ca toți aceia care distribuie hrana spirituală să fie binecuvântați, în toate popoarele și limbile. Pentru că așa sună prima făgăduință adresată lui Avraam: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*” (Gen. 12:3). Toate semințiile, toate triburile, toate limbile, toate popoarele să fie binecuvântate. Și acest lucru îl vedem împlinindu-se în fața ochilor noștri. Spuneți odată când a mai existat o perioadă de timp când un evanghelist sau cineva ar fi putut face ocolul pământului? Când, unde și cum? Dar în timpul nostru acest lucru este posibil. Pentru că Domnul a spus aceasta mai dinainte: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*” (Mat. 24:14). Astăzi nu trebuie să călătorim cu vaporul, cu corabia, pe jos sau doar cu mașina. Astăzi ne putem urca în avion, apoi ne putem uita și citi de pe monitor unde totul este arătat cu precizie: distanța, timpul, durata zborului. În anul 1980 am călătorit cu vaporul din Pireu la Patmos, pe

Marea Egee. Dar astăzi putem călători foarte repede cu avionul. Câte călătorii în toate țările am făcut mai demult cu trenul, cu autobuzul, cu taxi! Astăzi ne urcăm în avion și în câteva ore putem ateriza într-un oraș oarecare de pe pământ. Așa cum mi-a mers în ultima călătorie în Toronto. Când am ajuns acolo am avut doar timp să fac check-in-ul la hotel, apoi imediat la adunare. Și dacă te gândești la diferența de fus orar de șase ore, atunci dimineța la ora patru m-am întors la hotel doar să mă odihnesc puțin. Frații au avut intenții bune, au răscumpărat timpul și au spus: „Dacă vei zbura cu avionul peste Toronto atunci trebuie să aibă loc o adunare”. Și adunarea a avut loc. În următoarea zi n-am mai avut timp să mă odihnesc, ci am mers direct la următoarea adunare. După ora noastră din Germania, era ora patru dimineța când m-am întors la hotel și m-am putut odihni puțin. Dar Îi mulțumim lui Dumnezeu. Întreaga osteneală din toți anii se va fi meritat.

Ultima chemare a răsunat, ultimul mesaj adevărat și clar ca cristalul este vestit așa cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Și toți aceia care cred din inimă le este descoperit prin Duhul. Fie că este frate sau soră, nimeni nu mai trebuie să-l ajute pe celălalt. Toți aceia care acceptă și primesc Cuvântul le este descoperit prin Duhul și ei știu că aici este o însărcinare divină, mesajul care trebuie să premergea cea de-a doua venire a lui Hristos și că este o realitate în fața ochilor noștri. Acum nu pot intra în amănunte și nu pot face nimic pentru că Dumnezeu a călăuzit lucrurile așa. Dar s-o mai spunem o dată, nu ca o mărturie proprie despre mine. Ci pentru că Dumnezeu a hotărât lucrurile dinainte și le-a rânduit așa. Eu habar n-am avut de ceea ce a hotărât Dumnezeu și a făgăduit pentru acest timp. Dar atât am știut: în august 1955, în prima adunare la care am participat eu am știut că acesta este un bărbat al lui Dumnezeu pentru că nimeni nu putea face lucrurile care se întâmplau acolo doar dacă Dumnezeu era cu el.

Pentru mine luna iunie are o însemnătate mare; lunile aprilie, mai, iunie sunt timpuri deosebite pentru istoria mântuirii, care și pentru mine au fost zile deosebite. Ultima dată am spus-o deja. Acum șaptezeci de ani, în iunie 1948, la prima adunare care a avut loc într-un cort eu mi-am dedicat viața Domnului. Apoi au urmat toate celelalte trăiri. Apoi a venit 12 iunie 1958 când fratele Branham mi-a spus: „Tu

te vei întoarce cu acest mesaj înapoi în Germania”. Apoi ne gândim la iunie 1933, ne gândim la 7 mai 1946 când Îngerul Domnului a venit în camera în care se afla fratele Branham și i-a dat însărcinarea, spunându-i: „Așa cum lui Moise i-au fost dat două semne la fel și ție îți vor fi date două semne”. Un bărbat cu o chemare divină, într-o legătură directă cu istoria mântuirii, înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Noi nu slăvim, nu cinștim și nu vestim pe niciun om, dar nu trecem pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu și a făcut. Ci Îți mulțumim lui Dumnezeu pentru ceea ce El a făgăduit și pentru ceea ce a făcut. Apoi El ne-a dăruit harul, mie și nouă tuturor, să recunoaștem ziua și ceasul, mesajul și mesagerul. Recunoașteți ziua și mesajul.

Să mai spunem și acest lucru o dată. Toți vor unitate, o unitate a lor. Dar pe noi ne interesează să devenim o inimă și un suflet în legătură cu Dumnezeu și legați în interiorul nostru unii cu alții. Așa cum toate mădulele trupului sunt legate între ele și toate au viață pentru că sunt în legătură cu capul tot așa și noi, ca niște mădule ale Trupului lui Isus Hristos, să fim într-o legătură cu El și unii cu alții prin viața care vine de la Cap, prin har. Câți cred că Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham cu o însărcinare divină? Spuneți un „Amin”. Rămâne așa. Cine nu crede acest lucru acela cu adevărat trece pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent. De asemenea trec pe lângă și toți aceia care cred că fratele Branham a fost trimis să premeargă cea de-a doua venire a lui Hristos, necrezând că mesajul a fost trimis să premeargă a doua venire a lui Hristos, și ei spun că „odată cu luarea lui Acasă totul s-a încheiat și Domnul a părăsit scaunul harului”. Nu și încă o dată nu! Noi credem ceea ce a fost spus în original și nu credem ceea ce au inscripționat falsificatorii chiar pe ușa casei lui din Tucson. Noi am primit, am acceptat și credem ceea ce a spus Dumnezeu în original și prin har putem vesti întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru.

Dacă citim în Romani vedem împărțirea între Lege și Har. Dar indiferent în ce loc din Scriptură citim noi ne lăsăm introduși și suntem introduși în Cuvântul Domnului. Permiteți-ne s-o mai spunem o dată. Dumnezeu ne-a vizitat prin har, și conform Lc. 19 noi am

recunoscut ziua și ceasul. Domnul nu ne poate reproșa că noi n-am recunoscut ziua și ceasul cercetării Lui, prin har. Noi am putut primi și da mai departe ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Gândiți-vă la cuvintele din introducere din 1 Petru, din 2 Petru, la toate cuvintele prețioase și minunate ale Dumnezeului nostru, gândiți-vă că noi trăim în acest timp în care se împlinesc ultimele făgăduințe ale Scripturii care au fost hotărâte să se îplinească înaintea revenirii lui Isus Hristos. Domnul ne spune nouă tuturor: „Ferice de ochii voștri că văd. Ferice de urechile voastre că aud. Ferice de inimile voastre că ele cred”. Credința ne leagă cu Dumnezeu prin Cuvânt și prin Duhul lui Dumnezeu. Fie ca toți din toate popoarele și din toate limbile să fie binecuvântați așa cum i-a spus Dumnezeu lui Avraam în prima întâlnire: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema*”(Gen. 12:3).

Fie ca Israelul să fie binecuvântat. Fie ca Biserica noului legământ să fie binecuvântată. Domnul și Răscumpărătorul nostru Își va aduce lucrarea Sa la încheiere în timpul nostru. Fie ca toți de pe întregul pământ să fie binecuvântați. Fie ca toți traducătorii să fie binecuvântați. Fie ca gloata răscumpărată prin Sânge să devină o gloată botezată cu Duhul Sfânt. Pentru ca puterea lui Dumnezeu care dă viața să se poată manifesta în mijlocul nostru, în adunările noastre, în așa fel ca păcătoșii să fie mântuiți, cei legați să fie dezlegați, bolnavii să fie vindecați așa ca la început. Domnul să poată confirma Cuvântul Său scump și sfânt în viețile noastre.

Încheiem cu Cuvântul din Rom. 8:30: „*pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit* („le-a dăruit slava cerească” – lb. germ.)”.

Noi care suntem conștienți de țință propășim, înaintăm prin credință. În ciuda tuturor ponegririlor și batjocurii, noi ne îndreptăm privirea spre Domnul Dumnezeu și Îi mulțumim că putem purta ultimul mesaj. Încă o dată această observație pe care am făcut-o ultima dată și aici. Dacă ne gândim că nu doar local, în Australia, Noua Zeelandă sunt transmise unele programe la televiziune; ci șaptezeci și

două de posturi de televiziune de pe întregul pământ, în fiecare vineri, au alocate treizeci de minute pentru vestirea Cuvântului. Astfel ca ultimul mesaj să ajungă la ultimii. Acum toate țările arabe le-am putut include prin har. Cine s-ar fi putut gândi la așa ceva? Dumnezeu S-a gândit la aceasta, Dumnezeu a dăruit har. În luna mai fratele nostru Michael va merge în Bahrain și Kuweit ca să-i boteze pe credincioșii care au acceptat și au primit Cuvântul Domnului. Și fratelui nostru Miskys îi transmitem saluturi, să le ia cu el în America de Sud în luna mai. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți din toate țările și limbile. Și când ultimul va fi chemat ușa va fi închisă.

Niciunul din cei ce au acceptat, primit și crezut mesajul lui Dumnezeu nu va rămâne rușinat și dezamăgit în urmă. Dacă tu iei în inima ta siguranța că Domnul Dumnezeu a dat în mod personal o însărcinare și că ultimul mesaj este vestit acum înaintea revenirii lui Isus Hristos pe întregul pământ și dacă tu crezi și primești din toată inima ceea ce Dumnezeu ne spune prin Cuvântul Său în acest timp, atunci tu ai siguranța în inima ta că tu vei fi prezent atunci când Domnul îi va chema pe ai Săi. Prin harul Mântuitorului meu eu voi fi acolo. Așa cum atunci Ioan Botezătorul a gătit Domnului un popor bine pregătit, tot așa acum scumpului nostru Domn și Răscumpărător Îi este gătit un popor bine pregătit care Îl va întâmpina. Apoi se va împlini Mat. 25:10: *„cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”*.

Fiți odată sinceri. Fără să judecăm, fără să dăm sentințe, cine din toate denomițiile, din toate bisericile și bisericile libere, din toate adunările crede mesajul? Toți au programele lor proprii. Niciunul nu se preocupă de ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp.

Să mai spunem și acest lucru cu deplină convingere. Noi suntem copii ai făgăduinței, noi credem Cuvântul făgăduinței și primim Duhul făgăduinței care ne călăuzește în tot Adevărul. Domnului Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea acum și în vecii vecilor în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. În timp ce ne plecăm capetele pentru rugăciune permiteți-mi să întreb dacă sunt în mijlocul

nostru frați, surori, prieteni care au cereri de rugăciune deosebite. Împreună le vom aduce înaintea tronului lui Dumnezeu. Fie că sunt cereri pentru partea firească, fie pentru partea duhovnicească, indiferent ce problemă am avea, noi ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. Acolo unde Domnul nostru a ținut o adunare, acolo a avut loc totul: a fost vestirea Cuvântului, salvarea, vindecarea. În Biserica primară era totul: vestirea Cuvântului, botezuri, botezuri cu Duhul Sfânt, vindecări. Toate acestea aveau loc în creștinismul primar, în Biserica primară. Totul trebuie să se întâmple și se va întâmpla în aceeași adunare unde este vestit Cuvântul lui Dumnezeu: păcătoșii trebuie să implore iertare, bolnavii să-și primească vindecarea, cei legați să fie eliberați. Ne vom ruga și pentru toți tinerii, pentru toți cei ce sunt în necazuri, pentru toți cei ce trebuie să ia decizii.

Haideți să ne plecăm capetele în rugăciune. Cine dorește ca rugăciunea lui să fie adusă înaintea tronului îl rog să ridice scurt mâna. Peste tot sunt mâini ridicate. Doamne atotputernicule Dumnezeu, prin aceasta recunoaștem că Tu i-ai vorbit fiecăruia personal pentru că toate mâinile sunt ridicate. Tu ne-ai vorbit în mod direct.

Iubite Domn, inimă cu inimă, uniți împreună cu Tine, cu Cuvântul Tău, cu făgăduințele Tale, uniți unii cu alții, Îți aducem toate rugăciunile. Ți-i aducem pe toți cei bolnavi, pe toți cei ce sunt în necazuri și suferă, fie că sunt prezenți aici sau nu. Iubite Domn, Tu ești prezent peste tot. Te rugăm confirmă-Ți Cuvântul. Permite ca și astăzi nimeni să nu plece dezamăgit din acest loc. Ci să plecăm întăriți prin credință cu descoperirea în inimă. Te rog dăruiește har ca inimile noastre să ardă atunci când Tu ne vorbești și ne descoperi Cuvântul Tău. Iubite Domn, așa a fost atunci și așa este și astăzi.

Împreună Îți mulțumim. Tu Ți-ai ținut Cuvântul, Tu l-ai trimis pe robul și prorocul Tău cu un mesaj, și cum Tu personal ai spus și el a accentuat: mesajul premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Iubite Domn, au trecut cincizeci și doi de ani și toți din întreaga lume au auzit Cuvântul Tău, ultimul mesaj a ajuns la toate popoarele și limbile, așa cum ai spus-o Tu dinainte și este scris. Noi putem striga: astăzi în timpul nostru s-a împlinit Scriptura în fața ochilor noștri. Așa cum la

început a fost vestită Evanghelia deplină a lui Isus Hristos, tot așa se vestește și acum tuturor popoarelor și limbilor ca mărturie. Îți mulțumesc că astăzi suntem adunați în acest loc. Te rog binecuvântează-i pe toți cei ce sunt aici și binecuvântează-i pe toți aceia care ne urmăresc din toate orașele, popoarele și limbile, peste tot unde acest serviciu divin este ascultat. Te rugăm ridică-Ți Fața peste noi și dăruiește-ne pacea și binecuvântarea Ta în Numele Sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

În luna mai vom fi în Israel. Mi-a fost pe inimă să fiu prezent în țara făgăduită popoului Israel la acest jubileu de șaptezeci de ani. Din anul 1964 am fost în Israel de douăzeci și nouă de ori; de douăzeci și patru de ori cu grupuri, iar înainte de aceasta am fost singur. Noi iubim Israelul. Personal am trăit multe lucruri care s-au întâmplat acolo în decursul anilor. Când suntem în Israel noi cântăm „Hevenu Şalom”. Noi dorim pacea Israelului, dorim să fim în legătură cu Dumnezeu, cu Israelul și cu toți aceia care Îl iubesc pe Domnul, cred Cuvântul Său și îl văd acum împlinindu-se.

Scumpi frați și surori, ceea ce se întâmplă acum se întâmplă dintr-o însărcinare directă a Dumnezeului Celui viu în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Nu va mai urma niciun mesaj după acesta. Este ultimul mesaj înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Maranata! Domnul Dumnezeu nostru să ne binecuvânteze și să fie cu noi toți în Numele Sfânt al lui Isus. Amin.